

DE RAADSHEER

DECEMBER 1987

vereniging raadsherenbuurt

REDAKTIE RAADSHEER

Sjet Daverveldt	
Fagelstraat 19	173862
Mette Grootenhuis	
Fagelstraat 14	154769
Helma van den Ingh	
Joh. de Wittstraat 46	170230
Rita Liang	
Fagelstraat 39	155886
Ineke Velthuis	
Fagelstraat 22a	177506
Mieke Warnink	
Hogerbeetsstraat 3	170492
Gerard Schelvis	
Fagelstraat 3	174439

ILLUSTRATIES

Truus Serdijn

TECHNISCHE UITVOERING

Carol van Leeuwen
Ivonne van der Werf

Verantwoordelijkheid:

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoording schuldig aan het bestuur van de vereniging. Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteur. Ingezonden stukken worden ingekort.

redactie-adres: Fagelstraat 39

copyright : aan de redactie

postgiro : Vereniging
Raadsherenbuurt
4193645 te Leiden

BESTUUR VERENIGING RAADSHERENBUURT

Wim Brugman, penningmeester	
Van Beuningenlaan 16	171788
Ellen Meutstege	
Fagelstraat 9	170170
Guus Onderwater, voorzitter	
Joh. de Wittstraat 26	170017
Winnie Vermeulen,	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Annette Schriever, coörd. Raadsheer	
Fagelstraat 1	170215
Maarten Vrieze, secretaris	
Joh. de Wittstraat 29	173115

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Werkgroep Openlucht-theater:
Rob Grootenhuis
Fagelstraat 14 154769

OPA:
Guus Onderwater
Joh. de Wittstraat 26 170017

3-oktober maaltijd (verd. koken):
Ans van Tilburg
Joh. de Wittstraat 32 153674

Kraakwagen-ruilbeurs:
Patricia Vermeer
Joh. de Wittstraat 6 154887

Centrale Meldingspost:
Winnie Vermeulen
Joh. de Wittstraat 33 155250

Telefooncirkel:
Atie Van Wely
Warmonderweg 27 170910

Voorraad Jubileumnr "DE RAADSHEER":
Joh. de Wittstraat 3 154770

Ver. Vrienden van de Leidse Hout:
Rob Mante
Joh. de Wittstraat 3 154770

Inhoud

Een halve eeuw in de Fagelstraat N.A. van den Toorn	2
Nieuwe bibliotheek voorziening? Maarten van der Plas/Mieke Warnink	6
Van het trottoir Gerard Schelvis	7
Gemengd Nieuws	9
Nieuwjaarsborrel	10
Postagentschap Gerard Schelvis	10
Kerstverhaal Gera Jansma-van Schouwenberg illustraties door Truus Serdijn	11
Bestuursmededelingen	14
Rijnsburgerweg 4 Rob Mante	15
Woningbouw in de Leidse Hout Rob Mante	17
Busbaan in de Leidse Hout brief van de buurtvereniging aan de gemeente, en antwoord daarop	23
Verdere nieuws uit de Leidse Hout Rob Mante	27

Halve eeuw Hagelstraat

Omdat ik bij het schrijven van de stukjes onder deze kop tevoren geen aantekeningen had gemaakt en uitsluitend putte uit herinneringen, die op dat moment herleefden, is het nu nodig nog een stapje terug te maken.

Bedoeld wordt, dat we ons thans nog even verplaatsen naar het jaar 1939.

In die dagen had ik contact gemaakt met een Joodse familie, die onder het nazi-bewind in Duitsland uit Berlijn was gevlucht en in het "veilige" Nederland in Leiden was neergestreken. Het betrof hier een echtpaar van omstreeks vijf en veertig jaar met een volwassen zoon. In de Haarlemmerstraat waren ze een winkeltje begonnen. Ze verkochten er horloges, die ze in een kleine etalage hadden uitgespreid. Verder kon men er terecht voor reparaties. In deze gehele branche waren ze sterk concurrerend. Het is derhalve begrijpelijk, dat de vestiging van het ex-Berlijnse gezin bij oude Leidse bedrijven kwaad bloed zette. Vooral ook omdat duidelijk waarneembaar was, dat de klandizie er snel groeide.

Op een nacht (het zal zo tussen drie en vier zijn geweest) werd ik door de zoon van het ex-Berlijnse gezin uit bed gebeld. Hij vertelde me, dat onbekenden een grote pot met witte verf door het etalage-raam hadden gegooid en alle artikelen in die etalage onder een laag verf waren verdwenen. Onherstelbare schade en voor direct brodeloosheid. Hiertegen bestond geen verzekering. Er moest andere raad worden geschaft.

Ik zocht contact met enkele bekende stadgenoten, waarvan ik me herinner een rooms katholiek raadslid, een anti-revolutionair raadslid, een bestuurder van de moderne vakbeweging en zo zullen er nog wel enkelen zijn geweest, maar dat herinner ik me niet precies meer.

Op de kortste termijn werd een soort steuncomité opgericht, dat zich belastte met de inzameling van gelden. Het was hartverwarmend hoe snel uit de Leidse bevolking daadwerkelijk werd gereageerd. Binnen enkele weken kon een voor die tijd behoorlijk bedrag aan het joodse gezin worden toegekend.

De vreugde zal niet van lange duur zijn geweest.

Toen op die 10e mei 1940 nazi-Duitsland de aanval op Nederland was begonnen, hadden wij genoeg zorgen om ons ook te bemoeien met het ex-Berlijnse gezin uit de Haarlemmerstraat. Het zal wel direct zijn gedeporteerd. We hebben er nooit meer iets van vernomen. Zoals met zovelen het geval was.

Onderduikers

Wellicht heeft de nieuwe generatie Hagelstraters geen begrip omtrent de betekenis van dat woord. Het waren degenen, die uit de legaliteit verdwenen. Daar waren allereerst de joodse medeburgers, die weinig goeds van de nazis konden verwachten. Er waren die een overlijdensbericht lieten plaatsen en zich op een vertrouwd adres in veiligheid stelden.

Aanvankelijk gaf dat weinig extra problemen. Maar des te langer de bezetting voortduurde, des te groter werden de problemen. Vooral op gebied van de voeding. Degenen die onderdak verleenden moesten volkomen kunnen vertrouwen op de onderduiker. De geringste onvoorzichtigheid kon fataal worden voor het hele gezin, inclusief de "onderduiker".

Zo'n drama herinneren we ons van de toermalige bewoners van Fagelstraat 46 (?). Hier woonde de familie Kilian, gemeente-ambtenaar, met vrouw en dochter. Zij namen een Joodse jonge vrouw in huis. Deze beging de onvoorzichtigheid om zich in de kleine achtertuin overdag buiten te begeven.

Men beseftte de gevaren niet, die dreigden.

En op een kwade dag bleken de heer Kilian en de joodse onderduikster verdwenen. Zulke drama's speelden zich altijd in de nacht af.

De heer Kilian is nooit inde Fagelstraat teruggekeerd.

Van de joodse "onderduikster" beseffen maar al te goed het einde.

Voordat Nederland kapituleerde voor de overmacht der bezetting moesten alle woningen worden verduisterd. Dat gebeurde door het dichtplakken van de vensters met dik zwart papier. De straatverlichting was ook gedoofd.

Deze maatregelen werden voor éénnacht ongedaan gemaakt. Die nacht volgend op de kapitulatie staat mij nog zo levend voor de geest, omdat ik in de vooravond op de fiets was vertrokken met volkomen onbestemd doel. Ik herinner me een dood geschoten paard in een weiland. Ik herinner me scholen met alle lokalen verlicht en druk verkeer van nachtelijke bezoekers aan die scholen. Regelmatig veranderde mijn reisdoel. Het plan naar een oom en tante in een dorp tussen Leiden en Utrecht te fietsen veranderde volkomen. Het leek me beter de reisrichting radikaal te wijzigen. Wat ik dan ook deed en ik koerste door de Haarlemmermeerpolder naar Noord Holland.

Het is achteraf gezien onbegrijpelijk, dat men zoveel uren ononderbroken kan blijven fietsen. In de vroege ochtendschemering kwam ik bij familie in Noord Holland, waar ik de hulp inriep om per auto vrouw en kinderen uit Leiden te gaan halen. Dat is gebeurd en met elkaar vonden we voor enkele dagen onderdak.

Tevoren had mijn vrouw met hulp van de buurman van Fagelstraat 40 onze kolenhaard rood gloeiend gestookt met het verbranden van verschillende publikaties en aantekeningen.

Thans, meer dan veertig jaar na dato, kan men zich zo'n paniek-stemming niet meer voorstellen. De verschillende andere omstandigheden van nu met toen zijn immers zo volkomen veranderd.

Radio-toestellen.

Er bestond in de Fagelstraat nogal aktiviteit ten opzichte van alles wat de "bezetter" onwelgevallig zou kunnen zijn. Daartoe kan de inlevering van radio-toestellen worden gerekend.

Op een zaterdagmiddag kwam een groep duitse militairen met handwagens langs de woningen om alle radio toestellen in te vorderen.

Wij hadden op dat moment geen radiotoestel meer.

Althans officieel. Met grote spoed was onder de trap een luik gezaagd en daaronder op de betonnen onderbouw van balkjes een verhoging gemaakt, waar het toenmalig hoge toestel kon worden geplaatst. De radio-toestellen uit die jaren deden denken aan het formaat der tegenwoordige televisie - toestellen.

Op het dak was al enige tijd geen antenne aanwezig.

Hiervoor diende een zogenaamde mat-antenne. Het bestond uit twee platen karton ter grootte van de oppervlakte van het radio-toestel, waartussen een metalen matje lag opgerold, de eigenlijke antenne.

Het toestel stond op het matje op de balkjes onder de vloer onder de trap.

Bij een latere huis -controle werd deze schuilplaats nooit ontdekt.

Maar gespannen heeft het soms wel.

In die oorlogsjaren was er in toenemende mate behoefte aan voedingsmiddelen, maar vooral ook aan verwarming en kookgelegenheid. Daarvoor bood hout een uitkomst. Er waren twee welvoorzien plekken, waaruit kon worden geput: de Leidsche Hout en het bos van Oud Poelgeest. Er waren eveneens twee groepen van Fagelstraters, die zich met de sloop van beide bossen bezig hielden: de grootwerkers en de kleine luiden.

De eerste groep bestond hoofdzakelijk uit jonge mensen die gezamenlijk in de nacht een flinke boom met de grond gelijk maakten en in de nacht vervoerden naar de timmerwerkplaats die toen aan het dood lopende begin van de Van Oldenbarneveltstraat bestond.

De andere groep werkte meer individueel. Hiertoe behoorde ook schrijver dezes. Met de oudste van de beide zoons en in het bezit van een weinig deugdelijke zaag trokken we er in de nacht op uit om te trachten een mager boompje wat kleiner te krijgen. De keuze was vaak verkeerd en de arbeid bleef dan zonder beloning. Zo leerden we, dat wilgenhout ijzerhard is.

Soms doemde er in het nachtelijk duister een onbekende figuur op, die eerst grote spanning veroorzaakte, maar weldra ook tot de groep van "kleine luiden" bleek te behoren. Met de allerbeste bedoeling naderde dan zo'n nachtelijke figuur om alleen te vertellen, dat "wat verder" betere bomen te vinden waren.

Veelal bleef alle arbeid onbeloond, maar ook hadden we groot geluk door de vondst van een partijtje dunne bomen in het bos van Oud - Poelgeest, die anderen daar hadden achter gelaten. Dan ging het hele gezin van Fagelstraat 42 overdag op pad om die stammetjes thuis te halen.

Zoveel houtroof begon het bestuur van de Stichting Leidsche Hout te verdrieten en een "bewaker" werd aangesteld. Deze man, die mogelijk ergens in de Vogelenwijk woonde ging iedere dag op dezelfde tijd van zijn bewakingsdienst naar huis en liep dan door de Fagelstraat.

Het komische van de situatie was, dat de bewoners van de Fagelstraat dan reeds met bijl en zaag in hun voortuinen stonden te wachten tot de "bewaker" naar huis ging. Hier gold: Etenstijd is hak-en-zaagtijd.

Eerder dan wel in diezelfde tijd moesten ook de bomen in de Fagelstraat het ontgelden. Hetzelfde betrof de hekes van de voortuinen.

Nog altijd kan de opmerkelijke Fagelstrater zien, dat we in de Fagelstraat twee soorten bomen hebben. Er magere(zijn) boompjes bij, maar ook omvangrijke stammen. Die behoren dan tot de bomen, welke de behoefte aan brandhout hebben overleefd. Het zijn er niet veel meer.

Deze vooroorlogse bomen werden angstvallig bewaakt door de bewoners, die er toen woonden. Men gunde zo'n boom niet aan zijn burens.

Hetzelfde gold de houten poortjes vande voortuinen.

Wij hadden reeds heel spoedig ons tuinpoortje uit de hengsels gelicht en op zolder gezet. Na de oorlog kreeg het weer zijn oorspronkelijke bestemming. En nog altijd kan het als model dienen, hoe alle voortuinen aan de evenzijde van onze Fagelstraat aanvankelijk konden worden gesloten.

Electriciteit.

Er kwam een tijd, dat er binnenshuis geen electriciteit meer kon worden gebruikt. De stroomtoevoer werd namelijk afgesloten.

Heel vreemd was het dat wij als bewoners van nummer 42 echter onze electriciteit behielden en dus nog steeds van onze radio gebruik konden maken.

Zoiets blijft in een totaal verduisterde Raadsherenbuurt natuurlijk niet onopgemerkt. De oudste van onze drie kinderen had daar van één der leraren van de H.B.S. toen al eens vragen over te horen gekregen. Maar niemand uit ons gezin wist de verklaring.

We bleven doorgaan iedere avond af te stemmen op radio Londen. Voor niet -duitse informatie waren er verder de illegale geschriftjes.

Na enige tijd werden ook wij van de electriciteitsvoorziening afgesloten. Bijzonderheden over hoe onze uitzonderingspositie mogelijk is geweest zullen we hier maar buiten beschouwing laten.

We zouden voortaan volop van het maanlicht kunnen genieten. De na-oorlogse generatie zal zich die toestand niet meer kunnen voorstellen. Geen electriciteit buiten en binnen. Steeds minder levensmiddelen.

Maar het zou alles nog heel veel erger worden.

Allereerst willen we nog noemen de zogenaamde "dolle dinsdag". De landingen in Normandië bleken succes te hebben en zelfs werd het zuiden van Nederland bereikt.

Dat leidde tot een panische schrik van nazi - gezinde lieden. De toenmalige bewoners van Fagelstraat 44 namen overhaast de benen. Alleen een piano wist men in veiligheid te brengen. Verder bleef het huis volledig gemeubilaird.

Zo snel als werd gehoopt kwam de bevrijding in het westen nog niet. De uit het zuiden oprukkende troepen lieten de bevolking van Noord- en Zuid Holland letterlijk links liggen en bepaalden zich tot een omtrekkende beweging.

Wij bleven dus ook in Leiden afgesneden van de rest van het land.

Een zwaar beproefde bevolking kwam voor de moeilijkste periode van de tweede wereldoorlog te staan.

De "hongerwinter" stond voor de deur.

Bibliotheek

Zoals bekend staat de bibliobus op 18 december a.s. voor de laatste maal in de Anthonie Duycklaan. Veel bewoners van de Raadsherenbuurt, de Vogelwijk en het Boerhaavekwartier hebben laten weten dat ze het een treurige zaak vinden dat deze voorziening om financiële redenen wordt opgedoekt.

De beide basisscholen uit de buurt de Leidse Houtschool en Woutertje Pieterse hebben ruimte beschikbaar gesteld voor de huisvesting van een kleine bibliotheekvoorziening.

Een in oktober jl. opgerichte initiatiefgroep tot Behoud van een bibliotheekvoorziening heeft daarom - samen met de Vereniging Raadsherenbuurt - nagegaan wat de mogelijkheden zijn om toch nog een bibliotheek(je) in de buurt te behouden. De initiatiefgroep heeft daartoe tweemaal overleg gevoerd op het stadhuis met de betrokken wethouder en de bibliotheek. De resultaten van het laatste gesprek, dat plaatsvond op 10 december jl. laten zich als volgt samenvatten:

1. De bibliobus verdwijnt: de bus is te duur.
2. Daarvoor in de plaats wordt nu het volgende alternatief onderzocht: een bescheiden uitleenpost (in een experimentele opzet)
 - a. voor de minder mobiele doelgroepen d.w.z. kinderen tot 12 jaar en ouderen
 - b. een wisselcollectie, d.w.z. dat de boeken om de zoveel tijd worden vervangen door andere boeken uit de Centrale Bibliotheek
 - c. gehuisvest - uit financiële overwegingen - in de Openbare Basisschool Woutertje Pieterse
 - d. weliswaar met steun van de bibliotheek, maar zonder personeel van de bibliotheek. Personeelskosten worden uitgespaard doordat gestreefd wordt naar de inzet van personeel op basis van een werkverruimende maatregel en door de inzet van vrijwilligers uit de buurt.

Op 20 januari vindt een derde overleg op het stadhuis plaats. Op alle onduidelijkheden van dit moment hopen we dan een antwoord te hebben.

Wilt u meehelpen om de bibliotheek te behouden ? Meldt u dan aan (als vrijwilliger ?) bij een van onderstaande personen en sluit u aan bij de initiatiefgroep.

** Guus Onderwaater (tel: 170017) - John van Haasteren (tel: 170284)
Willemien Knibbe (tel: 175495) - Gery Zwaal (tel: 174542)

De volgende bijeenkomst van de initiatiefgroep is op donderdag 21 januari,
Plaats: Openbare Basisschool Woutertje Pieterse Tijd: 20.15 uur.

Antonie Duycklaan

Van het trottoir

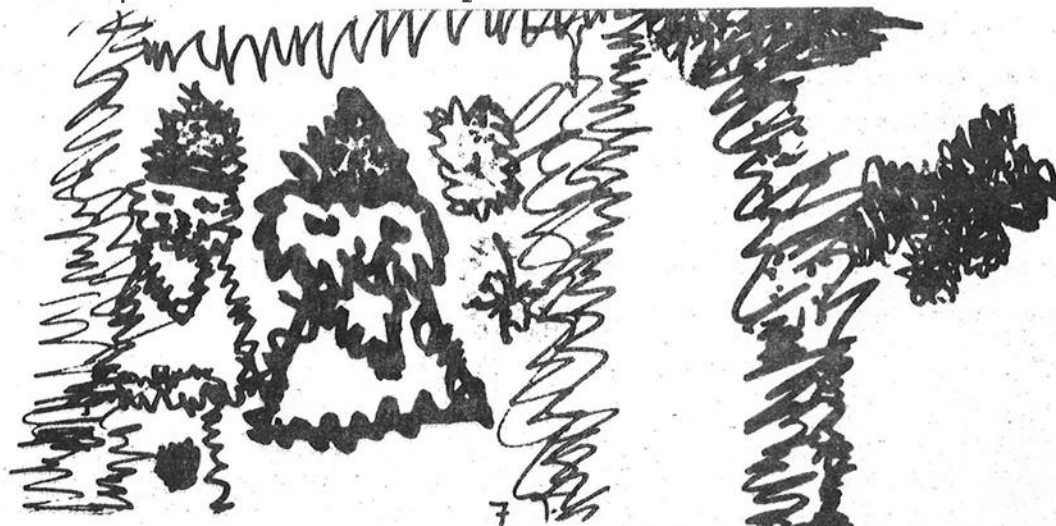
Ik ben geen expert in geloofszaken. Ik ben, geloof ik, een leek op dit gebied. Maar dat neemt niet weg, dat ik deze week met mijlen diep ontzag vervuld werd bij het ervaren van het geloof van mijn dochter. Zij is zeven jaar en ettelijke leeftijds-genootjes zijn reeds ten prooi gevallen aan het kille nihilisme der Klaasloochenaars.

Mijn dochter heeft nog een onwrikbaar, roestvrij stalen vertrouwen in de mensheid, in het K.N.M.I. en in Sinterklaas.

De afgelopen week heeft zij de Madrileense prelaat minstens 5 of 6 maal ontmoet en nu eens had hij een bril voor zijn bejaarde bruine ogen en rook hij naar gearomatiseerde pijptabak, dan weer ging hij gehuld in een wel erg opvallende carnavalstabberd en waren zijn ogen ontegenzeggelijk blauw, bij een derde aangelegenheid bleek hij met een duidelijk Gronings accent te praten en zweemde zijn episcopale adem naar een bekend merk berenburg.

En dat Monseigneur Kapoentje achtereenvolgens een haakneus, een wipneus, een arendsneus, een jeneverneus en de voorplecht van een atoomonderzeeër op zijn aangezicht mee kan torsen, is voor haar kennelijk een mysterie dat devoot en zonder de scepsis der Hollandse kerkprovincie dient te worden aanvaard. Zelfs het feit, dat de Goedheiligman en zijn Goedzwartmannen buiten hun verschijning aan mijn geliefde kroost ook nog tijd hebben gezien om de rest van Nederland minstens even frequent te visiteren, hoeft voor haar geen betoog.

Ook zonder N.C.R.V.-begunstiger te zijn word je daar stil van. Want dat het ook anders kan, heb ik zelf aan den lijve mogen ondervinden, toen ik de glansrol van kindervriend trachtte te vertolken op een minder deftige basisschool in Leiden.

Op een keer werd ik door zo'n aandoenlijk brok jeugdige onschuld met mijn ware burgernaam aangesproken, doordat de schoenen waarop Sinterklaas voortschreed, als de mijne werden herkend. Een andere keer wierp een hele niveaugroep, ludiek bezig zijnde, met pijnlijke trefzekerheid de pepernoten terug en gebruikten de verbouwvereerde Pieten mij als schild en borstwering. Nadien gebruikte ik uitsluitend kogelvrije borstplaat. Ook is het mij overkomen, dat ik verbeten slag heb moeten leveren om te voorkomen, dat ik het verhuurbedrijf een dure kinnepruik zou moeten vergoeden.

Het is, bedenk ik zojuist, maar goed dat onze koters niet steeds onze conversatie volgen over inbraken en wijzen van preventie. Anders zouden zij zich wel eens verwonderd af kunnen vragen, hoe de Spaanse kerkelijke hoogwaardigheidsbekleder en zijn gekleurde medemens het keer op keer presteren om zich toegang te verschaffen tot onze hermetisch vergrendelde percelen. Maar ook dit zal ongetwijfeld met een blijmoedige overgave worden gesikt. Ik moet bekennen wel eens afgunstig te zijn op een dergelijk onkwetsbaar vertrouwen. Ik zou me toch een stuk lekkerder voelen, wanneer ik me aan iets meer zekerheden zou kunnen vastklampen dan er thans voorhanden zijn. Anders gezegd, het zou mijn leven aanzienlijk veraangename, wanneer ik zonder terughoudendheid en onvoorwaardelijk in bepaalde zaken zou kunnen geloven. Bijvoorbeeld dat ik ooit voor mijn relatief onberispelijke levenswandel rijkelijk beloond zal worden. Of dat schuivende panelen geen valluiken zijn voor mensen die al met de rug tegen de muur staan. Dat moeder Natuur nog kan herstellen van haar talloze maligne tumoren. Dat postagentschappen geen geïgenheden zijn, waar agenten moeten posten. Dat een immense werkloosheid in de wapenindustrie nog steeds tot de mogelijkheden behoort. Dat de bibliotheek weer terugkomt. Voor mijn part dat Sinterklaas bestaat en dat een DAT-recorder op een verlanglijstje niet al te hebbertig staat. Of alleen maar dat landelijke en plaatselijke politici slechts het geluk van de bevolking beogen. Maar nu ga ik toch echt geloven dat ik ongemerkt vooruitloop op mijn nieuwjaarswensen. En ik heb mijn gedichten nog niet eens af. Sint heeft weer eens lang zitten denken...

Gerard Schelvis

Gemengd nieuws

GEBOREN

Ruth Anne Klijzen
Warmonderweg 23
14 oktober

Willem Menno van den Ingh
Johan de Wittstraat 44
14 november

Maha Marina van der Plas
Hogerbeetsstraat 5
19 november

OVERLEDEN

Mevrouw L. van Rijswijk
Johan de Wittstraat 57
1 oktober 1987

VERHUISD

De familie Tabbers, van de
Fagelstraat naar
Zoeterwoude-Rijndijk.

Harry en Helma van den
Ingh, van de Johan de
Wittstraat 46 naar Rotterdam.

NIEUWE BEWONERS

Ria van Bodegom en Bart
Nieuwenhuis, Fagelstraat 51.

WIST U DAT...

Professor mr. R. Feenstra
onlangs een eredoctoraat in
Bologna (Italië) heeft
gekregen?

het aan te raden is uw
voordeur op het nachtslot te
doen? Het is inbrekers al een
paar keer gelukt in onze
buurt voordeuren, die niet op
het nachtslot waren, zeer
simpel open te breken.

TE KOOP

4 eiken eettafelstoelen met
rechte leuning f 100,-
pick-up Thorens TD166MK2
met hagaoka element, in
prima staat f 150,-
commode, groot, jaren 30
f 25,-

Chris Maas Geesteranus,
Fagelstraat 50, tel. 173129.

Morris Marina 1300 auto van
1977. f 500,-.
Familie Liang, Fagelstraat 39,
tel. 155886.

DANK U

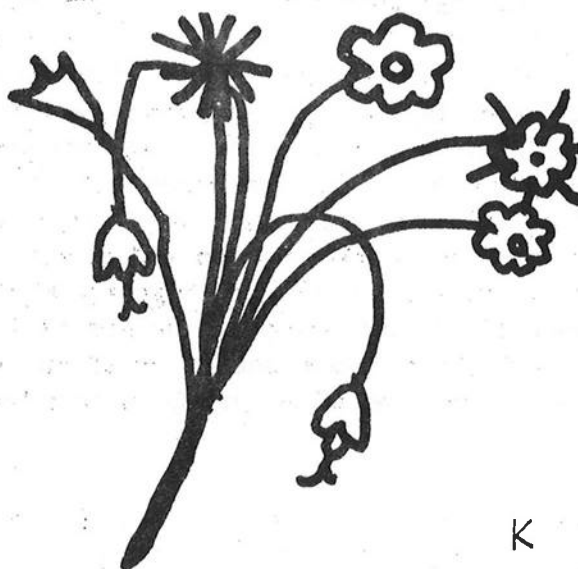
Aan de bewoners van de
Raadsherenbuurt:

Heel hartelijk bedankt voor de
mooie bloemen, die ik kreeg
bij de opname in het
ziekenhuis. Gelukkig ben ik
weer thuis.

Het is altijd fijn om te worden
verwend.

Heel veel groeten aan hen die
ik wel en die ik niet
ken.

Riet Woortman-Quadekker

K

GROET

Op de avond van Eerste Kerstdag 1986 overleed plotseling de heer J.N. Berg, van Oldenbarneveltstraat 22, in de ouderdom van 74 jaar.

Velen uit onze buurt herinneren zich hem als het Schoolhoofd van de Leidse Houtschool, waaraan hij vóór zijn pensioen vele jaren verbonden was. Op zijn dagelijkse gang naar en van school werd hij steevast begeleid door een groepje van "zijn" kinderen, die hem hun volste vertrouwen schonken. Hij was een "ouderwetse" onderwijzer, in de goede zin van het woord.

Slechts enkele weken na zijn dood werd mevrouw Berg-de Wit getroffen door een hersenbloeding. Nog steeds wordt zij verpleegd in het Verpleeghuis Wijckerslooth.

Namens alle bekenden en vrienden uit de buurt, waar zij zo lang met haar man en kinderen woonde, willen we haar een hartelijke groet doen toekomen.

Mevrouw Berg, onze beste wensen voor Uw herstel!

NIEUWJAARSBORREL

Op de eerste dag van 1988 zal er weer een nieuwjaarsborrel zijn voor de hele buurt. Ook deze keer mogen we gebruik maken van de gastvrijheid van de familie Mante, Johan de Wittstraat 3.

De borrel is van 16.00 tot 18.00 uur.

HET POSTAGENTSCHAP

Zoals iedereen wel weet (ik zelf vernam het via de teletekstpagina's van het Leidsch Dagblad: zie op teevee wat er bij jou op hoek gebeurt), is het postagentschap van de heer Spoor voorlopig gesloten. Dit in verband met de zoveelste keer dat onverlaten hebben getracht, de familie Spoor te beroven. Er zullen verregaande verbouwingen gaan plaatsvinden teneinde herhalingen te voorkomen van wat al zes maal is geschied.

Wist u trouwens dat enkele jonge buurtgenoten een belangrijke rol hebben gespeeld bij de oplossing van de een na laatsgte zaak?

Volgens de heer Spoor moeten we er op rekenen, dat pas half januari 1988 men weer voor postzaken in zijn winkel terecht kan.

Gerard Schelvis

Kerstverhaal

Kerstvertellingen zijn er heel veel. Ze stralen iets uit van de sfeer van goede wil, die nu eenmaal hoort bij Kerstmis.

Er is maar één Kerstverhaal, vind ik. Iedereen kent het, min of meer.

Ik heb het nog eens verteld, op mijn manier, in de hoop, dat het oude verhaal opnieuw gehoord zal worden.

Gera Jansma-van Schouwenburg

DE STER ACHTERNA

Koning Herodes was uit zijn humeur, en niet zo'n beetje ook. Hij, Herodes de Grote, die als koning was aangesteld door de Keizer van Rome om over het joodse land te regeren, voelde zich bedreigd.

Moet je weten, wát hij allemaal voor Jeruzalem, de hoofdstad, had gedaan!

Hij had een prachtig stadion laten bouwen, waar sportwedstrijden gehouden konden worden. Er was een renbaan bij, compleet met startbaan en uitloopbaan voor wagen-rennen.

Een prachtgezicht was het, als de kleine wagentjes met hun twee wielen, getrokken door vier paarden, langs de baan sjeesden. De jockeys zaten op hun knieën in de karretjes, met de teugels om hun middel om er niet uitgeslingerd te worden.

Op een rots, hoog boven het tempelplein, had de koning een vesting laten neerzetten. Het was tegelijk een paleis en een kazerne. De koninklijke familie woonde er veilig, want dag en nacht konden de soldaten de stad overzien, evenals de wegen, die van buiten naar de stad leidden. Ook in die tijd was een bewakingspost nodig.

Als er gevaar dreigde kon de koning met zijn familie wegvlugten door ondergrondse gangen, die een heel eind verder uitkwamen.

En dan de tempel zelf, hoe prachtig was die niet verbouwd. Zestig jaar hadden ze erover gedaan. De wanden waren met goud bekleed. Poorten van zilver en goud waren opgericht. Eén was zo zwaar, dat die door twintig man moest worden opengeduwd.

Schitterende kleden werden speciaal geweven. Het kon niet op. Het hele tempel-dorp was een schittering van pracht en praal. Van heinde en ver kwamen dan ook de toeristen om de bezienswaardigheid te bekijken.

Boven één van de poorten liet Herodes een grote romeinse adelaar aanbrengen. Daarmee wilde hij de joodse burgers eraan herinneren, dat ze onderdaan waren van de romeinse keizer, Augustus.

Voor de gelovige Joden was dat een dagelijkse ergernis. Immers, zij erkenden alleen hun God als hun hoogste meester.

Bovendien moesten ze zwaar betalen voor al die mooie gebouwen. Belasting hier, belasting daar, er kwam geen ophouden aan.

En wie zich niet gedroeg naar de zin van de koning, ongehoorzaam was of tegensputterde, werd zonder pardon in de gevangenis gegooid.

Niet voor niets kreeg hij de bijnaam: Herodes de Verschrikkelijke.

En die grote, verschrikkelijke koning was nu bang. Hij had bezoek gehad, onverwacht bezoek.

Drie vreemdelingen hadden zich bij de paleispoort gemeld. Het waren geleerden uit een vreemd land. Ze zagen er indrukwekkend uit met hun

kamelen en hun gevolg.

Natuurlijk werden ze ontvangen. Ook Koning Herodes wist, wat oosterse gastvrijheid was.

Na de nodige plichtplegingen werd beleefd geïnformeerd naar het doel van de komst van de gasten.

De vraag, die ze stelden brandde op hun lippen, zó verlangend waren ze naar het antwoord. "Kunt U ons zeggen, waar de nieuwe koning van de Joden is?"

Het was Herodes, of hij een klap in 't gezicht kreeg. Maar hij hield zich groot en liet niets merken van de schrik, die hem beving.

"Wilt U zich nader verklaren?" liet hij vragen. Dat is netjes gezegd voor: "Wat bedoelt U eigenlijk?"

"We hebben in het Oosten een ster gezien, een heel bijzondere ster. We hebben veel gestudeerd in de leer van de sterren en we geloven, dat die ster heel erg belangrijk is. We zijn hem achterna gereisd. Ergens in deze buurt moet een koning geboren zijn. Hem zoeken wij, om hem eer te bewijzen."

Herodes beloofde onmiddellijk een onderzoek te laten doen en er achter zien te komen, wáár die nieuwe koning geboren was. Hij zou het de gasten, de drie Wijzen uit het Oosten, natuurlijk zo spoedig mogelijk laten weten...

De allerhoogste en geleerdste priesters van de tempel kregen het dringende verzoek bij de koning te komen. Zij kenden de heilige boeken van de Bijbel, zij moesten weten wat er aan de hand was.

Ook bij de priesters bracht het bericht een hele opwinding teweeg. Ze keken elkaar aan. Ze zochten in boeken en geleerde paperassen. Het duurde niet lang, of ze waren er achter.

Eens had een profeet, hij heette Micha, een uitspraak gedaan. Immers een profeet zag verder dan gewone mensen.

Wat hij voorzien had, stond opgetekend in één van de oude bijbelboeken:

In Bethlehem in het land van Juda, zal een leider komen,
die een herder zal zijn
over het volk Israël.

Woedend was Herodes. Stel je voor, in zo'n klein snert-stadje als Bethlehem zou een nieuwe koning geboren zijn, die de leiding zou overnemen over het joodse volk. Als het waar was tenminste.

En hij dan, de Koning, die door de Keizer zelf was benoemd?
Eén ding stond vast. Er mocht niets uitlekken van dat gerucht. Dat gaf
maar onrust onder de mensen, en dat kon hij niet gebruiken.
In alle stilte en vol geheimzinnigheid, werden de wijze buitenlandse gasten
ontboden.

"Heren, U had gelijk", buiging. "Mijn complimenten voor Uw grote
wijsheid", minzame glimlach. "Ik zal U graag(!!) alle inlichtingen geven."
Op een wenk van zijne majesteit kwam één van zijn raadgevers naar voren
om de bezoekers nadere informatie te geven.

"Het is niet ver hier vandaan. In een kleine stad, ongeveer 8 km
zuidwaarts moet U het pasgeboren kind kunnen vinden. Gaat U naar
Bethlehem."

De Wijzen keken elkaar verrast aan. Maar Herodes voegde er zelf nog iets
aan toe: "U kunt me een groot plezier doen. Als U erachter bent gekomen,
wat er precies gebeurd is, als U de kleine gevonden heeft, komt U dan
langs om het mij te vertellen. Ik zou ook graag een bezoek brengen om
mijn eer te bewijzen."

De geleerden hoorden de koning aan en vertrokken.

Buiten straalde nog altijd de ster.
Het leek of hij voor hen uit ging en
de weg wees. In Bethlehem bleef de
ster staan.

Ze vonden het Kind en ook de moe-
der, Maria.

De wijze mannen knielden neer en bo-
gen het hoofd. Ze hadden geschenken
meegenomen, passend bij een koning.

De eerste gaf een kistje met goud,
want goud hoort bij een vorst.

De tweede schonk wierook, een soort
hars, dat bij het branden een heer-
lijke geur verspreidde, die opsteeg
tot hoog in de hemel.

De derde bood mirre aan, een kost-
bare zalf, bestemd voor een koning.

Toen maakten ze zich klaar voor de
terugreis.

In de nacht voor hun vertrek kregen
ze een droom. Het leek een waarschu-
wing. Ze besloten te luisteren naar de
raad om niet bij Koning Herodes langs
te gaan. In zijn paleis hadden ze de
nieuwe koning niet gevonden.

De ster had de weg gewezen.

De voorspelling uit het oude Boek was uitgekomen.

De Wijzen uit het Oosten keerden langs een andere weg naar huis terug...

G.J. Jansma-van Schouwenburg

LEIDSE HOUT:

Ook het bestuur maakt zich in ernstige mate zorgen over de eventuele busbaan in de Leidse Hout en de z.g. "uitbreidingsplannen" in de Leidse Hout (bebouwing aan de Warmonderweg) van de gemeente Leiden (zie het stuk van R.Mante hierover). We zullen al het mogelijke in het werk stellen om ons steentje bij te dragen tot het voorkomen van dergelijke plannen.

Wat betreft de busbaan heeft het bestuur een brief aan het college van B. en W. van de gemeente Leiden geschreven, waarin het bestuur ook zijn verontrusting over de busbaanplannen uitspreekt (deze brief is opgenomen in deze Raadsheer). Voorts heeft het bestuur met een aantal buurtgenoten een tweetal vergaderingen gehad, waarin besproken is, wat wij als Raadsherenbuurt tegen dergelijke plannen zouden kunnen ondernemen.

Vervolgens is op een commissievergadering van de gemeenteraad namens het bestuur een verklaring voorgelezen. Op deze vergadering is ons toegezegd, dat er geen busbaan door de Leidse Hout komt.

Wat betreft de bebouwing in de Leidse Hout zal het bestuur, indien nodig, weer "in actie" komen. De gemeente heeft voor onze buurt een inspraakavond in april gepland.

We zullen u op de hoogte houden !

OPA:

De eerstvolgende OPA-dagen (Oud Papier Aktie) in 1988:

6 en 7 januari

3 en 4 februari

2 en 3 maart

6 en 7 april

(Dus steeds de eerste woensdag en donderdag van de maand)

CENTRALE MELDINGSPOST:

Het is gebleken dat van de zg. Centrale Meldingspost van de buurt niet of nauwelijks gebruik wordt gemaakt !

Heeft u een langdurig zieke buur, een buurman of buurvrouw die in het ziekenhuis ligt, meldt dit bij de Centrale Meldingspost, zodat er voor een bloemetje gezorgd kan worden.

Ook zouden we graag verhuisberichten, geboortes e.d. ontvangen !

Centrale Meldingspost: Winnie Vermeulen,

Johan de Wittstraat 33,

tel. 155250.

Het is inmiddels half december geworden, en U zult hebben bemerkt dat er, behalve aan de waterleiding, op de Rijsburgerweg nog niets is gebeurd. De gemeente heeft namelijk bij nader inzien besloten dat de grondwerkzaamheden beter kort na de feestdagen kunnen beginnen. De omwonenden zullen dan niet gedurende de feestdagen met een open weg worden geconfronteerd. Bovendien wordt het verkeer dan niet onnodig lang gehinderd.

Waaruit zullen nu die werkzaamheden bestaan?

We spraken hierover met de heer Trumpie van de Directie Civiele werken, hoofd Afdeling Bestratingen.

Het gaat er om, dat er in de Rijsburgerweg een nieuwe riool moet komen. Omdat de weg daarvoor geheel moet worden opgelegd, worden er gelijktijdig nog meer werkzaamheden verricht. We schreven hierover al in eerdere afleveringen over de te verwachten werkzaamheden op de Rijsburgerweg.

De aanbesteding heeft inmiddels plaatsgevonden. Het werk is daarbij gegund aan de NBM, die het werk moet zien te klaren in 60 werkbare weken.

Er wordt gewerkt, beginnend in de Kagerstraat bij de Rijsburgerweg, naar de Warmonderweg toe. In het eerste stuk, d.w.z. tot ter hoogte van Rijsburgerweg 107 wordt steeds in het midden van de weg eerst een dubbele stalen damwand geslagen over een lengte van ongeveer 20 meter. Hiertussen wordt de grond weggegraven tot op ongeveer 2,70 meter onder het wegdek. Daarna worden betonnen buizen met een middellijn van 90 cm in de sleuf gelegd. Vlak langs de erven komen aan beide zijden van de weg veel dunnere p.v.c.-nevenleidingen. Deze meten slechts 20 centimeter middellijn. Om de zoveel huizen komen er vanaf de beide nebenleidingen dwarsverbindingen naar de in het midden van de weg liggende grotere leiding. Eerst wordt steeds de nebenleiding langs de evenzijde van de straat aangelegd. Als dat is gebeurd kan het verkeer weer aan die zijde rijden en wordt de onevenzijde aangepakt.

Deze bouwput, die dus langzamerhand opschuift naar de Warmonderweg toe, wordt drooggepompt, anders zou zij vol water komen te staan. (De grondwaterstand is ongeveer 105 cm onder het wegdek.)

Vanaf nummer 107 wordt een andere werkwijze toegepast.

Wanneer een daarmee genomen proef in de Lijsterstraat aanwijst dat het kan, zal van daar af bronbemaling worden toegepast. D.w.z. er komen geen damwanden meer en de grondwaterstand wordt in de nabije omgeving d.m.v. bronbemaling verlaagd tot ongeveer 2,70 meter onder het wegdek. Deze proef zal trouwens ook aanwijzingen moeten geven over de mogelijke lengte van de sleuf.

(De Lijsterstraat zal t.b.v. de proefneming enige tijd worden afgesloten. Overdag wordt er bemalen en overdag en 's nachts wordt gemeten hoe snel het grondwater weer toevloeit. Als dat te vlug gebeurt, of als de waterstand niet zonder schade aan de woningen te veroorzaken voldoende kan worden verlaagd, zal ook van daar af een geheide damwand moeten komen.)

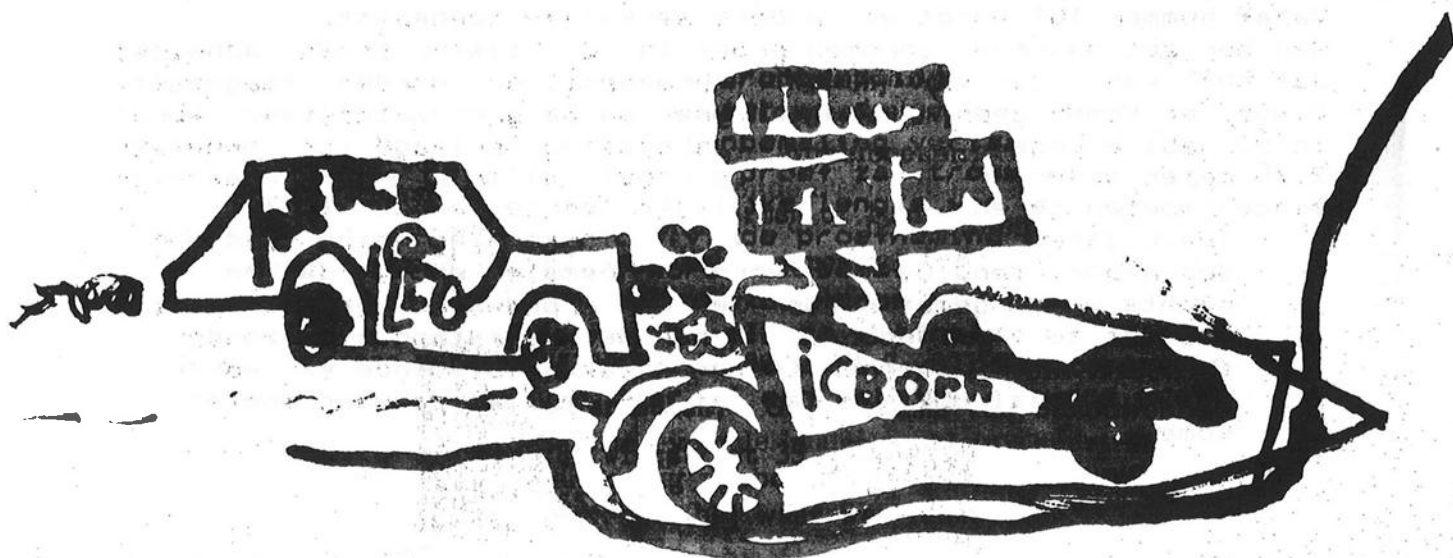
De totale lengte van de nieuwe riool zal omstreeks 650 meter bedragen. De sleuf wordt ongeveer 5,50 meter breed, zodat er in het smalste gedeelte van de Rijsburgerweg voor het verkeer 4.00 meter overblijft. U zult begrijpen dat dat enkele verkeersmaatregelen vereist! Immers de autobussen zijn ongeveer 2,50 meter breed. Zolang mogelijk, zal het verkeer in twee richtingen mogelijk blijven, eventueel geregeld d.m.v. verkeerslichten, maar zodra dat niet meer kan mag het verkeer nog slechts stad uit van de Rijsburgerweg gebruik maken. Als ook dat niet mogelijk blijkt, bijvoorbeeld omdat het verkeer te dicht langs de bouwput moet gaan en er verzakkingen gaan dreigen, zal het eventueel in zijn geheel moeten worden omgeleid over Oegstgeesterweg en/of Wassenaarseweg. Het is duidelijk dat er dan sluipverkeer dreigt voor de Vogelenbuurt! Ook voor onze buurt kan dat kort voor het beeindigen van de werkzaamheden het geval zijn. De gemeente is hierop bedacht en zal zonodig maatregelen treffen.

Alles bij elkaar genomen verwacht men 9 maanden overlast voor het verkeer en vier tot vijf maanden eenrichting verkeer. Een half jaar na voltooiing van het werk verwacht men de toplaag te kunnen aanbrengen.

Het wegdek wordt niet voorzien van het nieuwe zgn. open asphalt. De gemeente acht het niet mogelijk, om zgn. "open asphalt" te gebruiken. Veel omwonenden geven hieraan de voorkeur, omdat het o.m. stiller d.w.z. geluidsarmer is, bij regenweer minder nat lijkt en dus bij avond veiliger is omdat het minder weerspiegelt (omdat het water pal onder de oppervlaktelaag afvloeit) en omdat het stroever is.

De gemeente Leiden meent dat dit asphalt niet kan worden gebruikt op een weg als de Rijsburgerweg, waar aan beide zijden trottoirbanden lopen. Wij wezen er reeds op, dat het in Wassenaar op de Rijksstraatweg onder gelijke condities wel wordt gebruikt. Waar we wel begrip voor kunnen opbrengen is, dat reparaties later wellicht niet onzichtbaar zullen zijn toe te passen, omdat dit asphalt kennelijk niet onder alle weersomstandigheden valt te verwerken.

Er komt in de Adriaan Pauwstraat een bouwkeet te staan, met telefoon aansluiting. De heer Trumpie zal daar vaak aanwezig zijn om inlichtingen te kunnen geven wanneer men daar behoefte aan heeft. Maar veel informatie zult U ook kunnen vinden in de afleveringen Rijsburgerweg 1, 2 en 3 in vorige Raadsheren.

NIEUWS UIT DE LEIDSE HOUT

Secr: Johan de Wittstraat 3, 2334 AL Leiden, postgiro 11621

In dit laatste nieuws van dit jaar UIT DE LEIDSE HOUT vertellen we U over:

- de woningbouw in onze LH, die niet mag doorgaan!
- de busbaan door de Leidse Hout, die naar wij nu weten, dankzij de inzet van velen gelukkig niet doorgaat
- de Bank van Krantz
- de fototentoonstelling met foto's uit en over de Leidse Hout die 21 december (om 16.00 uur) wordt geopend in de hal van het Leidse Stadhuis

We beginnen dit nieuws met het naar onze mening belangrijkste nieuws van dit en vele voorafgaande jaren.

U kon namelijk het volgende nare bericht in de pers lezen:

Langs Warmonderweg 51 nieuwbouw woningen op terrein Leidse Hout?

Er dreigt voor de Leidse Hout een gevaar: Het Leidse college van B. en W. gaat, volgens de zogenaamde Inbreidingsnota, de mogelijkheden na om langs de Warmonderweg 51 woningen te doen bouwen. Dat wil zeggen dat er misschien in de Leidse Hout, tussen de Van Slingelandtlaan (ofwel De Kempenaerstraat) en de Marelaan, 51 vijf- en zes-onder-één-dak woningen zullen komen, waarvan een aantal met garage.

Onder deze alarmerende kop kon u vervolgens het volgende lezen:

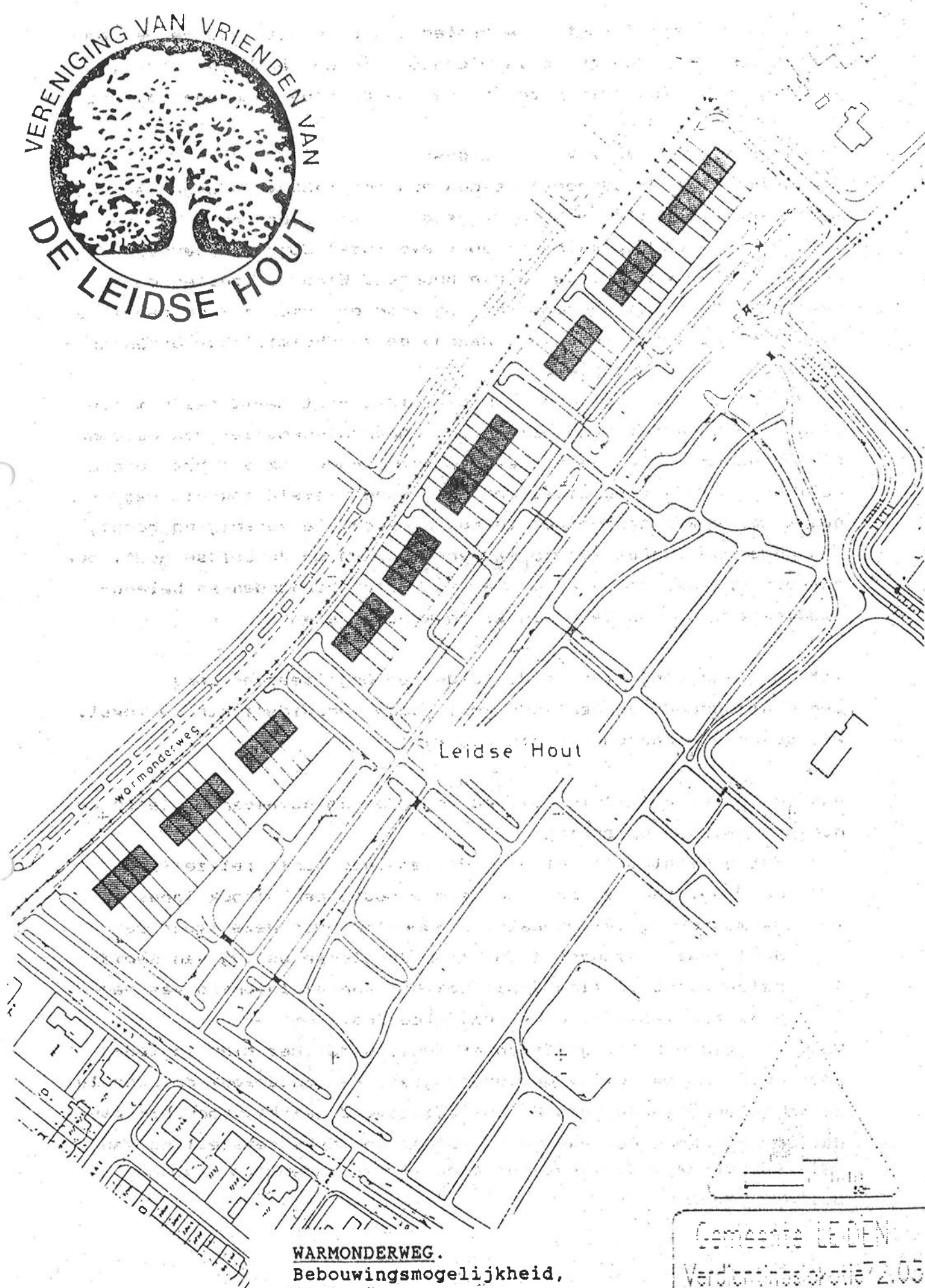
Het verzet dat de Vereniging Vrienden van de Leidse Hout tezamen met de buurtvereniging Raadsherenbuurt, alle bewoners van de Van Slingelandtlaan en de Atletiek Vereniging Holland aantekende tegen de mogelijke busbaan over de Johan de Kosterweg in de Leidse Hout (Vanaf de Houtlaan naar de Kempenaerstraat), is met succes bekroond. Artikelen in Leidsch Dagblad, Leidsche Courant en Oegstgeester Courant hadden veel onrust gewekt, maar j.l. donderdag 19 november deelde wethouder Peters in de door veel publiek bezochte commissievergadering voor Ruimtelijke Ordening, Openbaar Welzijn, Verkeer en Milieu mede, dat er geen busbaan zal komen, niet een tijdelijke gedurende de herstructurering van de Rijsburgerweg, noch daarna een blijvende. (Zie elders in deze Raadsheer)

Maar, er dreigt nu een ander gevaar voor de Leidse Hout: Het Leidse college van B & W gaat volgens de zgn. Inbreidingsnota de mogelijkheden na, om langs de Warmonderweg 51 woningen te doen bouwen. Dat wil zeggen dat er misschien in de Leidse Hout, tussen de Van Slingelandtlaan (of Kempenaerstraat) en de Marelaan, 51 vijf en zes onder-één-dak-woningen zullen komen, waarvan een aantal met garage.

Zoals op bijgaande kaart is te zien zou als de woningbouw inderdaad doorgang vindt, de berm van de Van Waverenweg, d.w.z. het verlengde van de Johan de Wittstraat, de grens worden van de Leidse Hout. Het wellicht mooiste stuk Leidse Hout gaat dan tegen de vlakte.

Door deze bouw zal het karakter van de Leidse Hout zowel als van de Warmonderweg geheel veranderen, bovendien gaat er nogal wat onvervangbaar groen verloren. (Tijdens de dit voorjaar gehouden I.V.N.-Leidse Hout dag werd nog de aandacht gevestigd op het deels onvervangbare karakter van dit gebied.)

Als argumentatie voor het aantasten van het waardevolle groen voert de gemeente Leiden aan, "afscherming van geluid van het verkeer van de Warmonderweg en verbetering van de sociale veiligheid op het oostelijke fietspad langs de Warmonderweg".

WARMONDERWEG.
Bebouwingsmogelijkheid,
51 woningen.

X V \ / X

10

Gemeente LEIDEN
Verdichtingsgraad 72.03
art. 27 of 28 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening

Dit gebied heeft in het oude bestemmingsplan uit 1933 de bestemming groen, maar de grond is eigendom van de gemeente Leiden. De Vereniging is dus zeer bezorgd over de gevolgen van deze plannen.

De verdere gang van zaken is aldus:

April 1988 wil de gemeente Leiden een inspraakavond organiseren, waar dan tevens inspraak wordt gegeven aan de bewoners van de Vogelenbuurt en Houtkwartier voor eventueel door hun gevoelde wensen t.a.v. woningbouw in die buurten. Eind mei zullen de raadscommissies bijeenkomen en nog voor de zomer zal de gemeenteraad zich moeten uitspreken, waarna de zgn Ruimtelijke Ordeningsprocedure van start gaat.

De Vereniging van Vrienden van de Leidse Hout heeft reeds mondeling verzet aangetekend. Zij zal in haar Nieuwsbrief van december hierop nader ingaan en met een voorstel komen om bij het Leidse college van B & W speciaal ook het, ongetwijfeld ook uit Degtgeest te verwachten verzet te coördineren. De vereniging hoopt, nog onder de indruk van de eerdere aanslag op de Leidse Hout, ook nu weer op veel steun en bijval van belanghebbenden en belangstellenden, om ook deze aanval te kunnen afslaan.

Tot zover de berichten in de Leidse en Degtgeester pers.

Een plattegrond van geplande woningbouw verduidelijkte de tekst. Wij geven hem daarom ook hierbij weer.

Aan de Leidse Post/Zuid Holland Post van 25 november ontleen we nog de volgende opmerking:

Wat groenstroken betreft, de gemeente durft het zelfs aan een deel van het park De Leidse Hout, een strook langs de Warmonderweg te bebouwen. Argumenten voor deze (voor een deel dwaze) plannen zijn: door de sterke daling van gemiddelde woonbezetting daalt ook het aantal inwoners van een wijk aanzienlijk, etcetera, etcetera.

Voor de Leidse Hout, geldt onzes inziens dat het hier in ieder geval niet om een wijkvoorziening gaat. Een onderzoek dat enkele jaren geleden in de Leidse Hout plaatsvond gaf bijvoorbeeld aan dat de bezoekers ook van verre komen. Ook de samenstelling van het ledenbestand van de Vereniging van Vrienden toont zulks duidelijk aan.

Gelukkig zijn er inmiddels al veel reacties binnengekomen. We verwijzen daarvoor weer naar de pers, in dit geval de Oegstgeester Courant van 2 december:

Veel reacties op plannen De Leidse Hout

Het bericht dat de gemeente Leiden plannen koestert om in het kader van de zgn. "inbreiding" een flink stuk van de Leidse Hout voor woningbouw te gaan benutten is beslist niet met gejuich begroet. Het gaat om de bouw van 51 woningen langs de Warmonderweg tussen de Van Slingerlandtlaan en de Groene Maredijk. Daartoe zal het aanzicht van de Leidse Hout en dat van de Warmonderweg drastisch gaan veranderen.

De Vereniging "Vrienden van de Leidse Hout" ziet, geschrokken, de bui hangen en men zoekt steun. Behoudt de Leidse Hout. Maak dit stukje natuur niet koud..

Telefoon.

In onze vorige editie werd uitgebreid aandacht gevestigd op de gang van zaken. Een ding ontbrak en dat was het telefoonnummer van de "Vereniging Vrienden van de Leidse Hout". Velen hebben een poging gewaagd om er achter te komen. De redactie werd om inlichtingen gevraagd. Wij laten hier nog even het telefoonnummer volgen van het bestuurslid, de heer Mante: 071 - 154770.

Volgens de laatste berichten is de vereniging reeds benaderd door de voorzitter van de vereniging "Oud-Oegstgeest".

Eendracht maakt macht luidt een bekend spreekwoord. Iedereen kan die "eendracht" verder uitdragen en verstevigen door lid te worden van de "Vereniging Vrienden van de Leidse Hout". Dit kan door tien gulden (of méér) te storten op girorekening 11621

met vermelding van "Ver. Vrienden van de Leidse Hout". Maar iedereen kan ook even informeren bij de heer Mante in de Johan de Wittstraat nr. 3 telefoon 071-154770.

Uit de krant.

Wethouder Kohlbeck betreurde het gisteravond dat hij de plannen van Leiden, met betrekking tot bebouwing van een deel van de Leidse Hout uit de krant, had vernomen. Hij merkte dit op tijdens de commissievergadering van de commissie openbare werken. De D'66-er Poelmans adviseerde de wethouder nu reeds met een bestuurlijke reactie op de Leidse inbreidingsplannen te komen. Wethouder Kohlbeck was verder van mening dat het niet verstandig is als men elkaar niet op de hoogte houdt: "Maar het komt wel voor". De socialist Haasnoot vestigde er de aandacht op dat het Leidse-Hout-plannen slechts een deel van de inbreidingsnota vormen. Er zijn alternatieven, onder meer aan de Blauwe Vogelweg.

Wethouder Kohlbeck: "Ik geloof dat de plannen allemaal maximaal zijn aangegeven, zodat er nog wisselgeld overblijft". Het heeft in ieder geval de aandacht van het gemeentebestuur. Men zal eerst eens goed naar Leiden luisteren en, mocht het nodig zijn, met goed onderbouwde argumenten reageren.

Ook in het Leids Dagblad van 2 december en de Leidse Courant van 24 november werd inmiddels reeds veel aandacht besteed aan deze snode plannen. Het resultaat van dit alles is in ieder geval, dat zich diverse nieuwe leden hebben gemeld.

U hebt het hierboven reeds kunnen lezen. De plannen van het bestuur van de Vereniging zijn momenteel:

nagaan wat er tegen de gemeentelijke plannen valt te doen. Dat houdt nu o.m. in, nagaan wat er in het nu nog geldende bestemmingsplan staat vermeld, wat de oorspronkelijke geldgevers eventueel hebben bepaald en wat de Stichtingsakte hierover heeft te zeggen. Voorts wordt getracht deskundige bijstand te verkrijgen. Mochten er onder onze leden dus mensen zijn, die menen het bestuur op basis van hun kennis of ervaring te kunnen helpen, dan worden deze hierbij opgeroepen, zich te melden!

Ook doen we bij deze een beroep op alle personen, verenigingen e.d. die menen belang te hebben bij het niet doorgaan van deze plannen: meldt U, opdat alle acties kunnen worden gecoördineerd. Immers, voor ons allen geldt:

**Behoudt de Leidse Hout,
Maak dit stukje natuur niet koud!**

Hoewel er geen lineair verband is tussen het ledental van een protesterende vereniging en het succes dat zij met haar acties vermag te bereiken, hopen wij toch, dat velen zich nog als lid zullen melden. De gehele Van Slingelandtlaan is bijvoorbeeld reeds lid. De aanmeldingen via de postgiro van bewoners van de Warmonderweg en achterliggende straten stromen binnen, maar het kunnen er nog altijd meer worden!

(Terzijde willen wij nog opmerken, dat niet alleen deze woningbouwplannen dreigen. Ook, nog niet tot volle wasdom gekomen plannen voor een woonwagenkampje, loeren reeds op de Leidse Hout!)

Busbaan door Leidse Hout

LC 12-10-1971

BUSBAAN

Beter dan welke andere tekst, geven deze drie krantenartikelen weer, wat er aan de hand is geweest rond de plannen voor een busbaan in de Leidse Hout.

Het college van B & W heeft inmiddels ook per brief medegedeeld te hebben afgezien van deze plannen. Er komt dus geen busbaan vanaf de Houtlaan over de Van Slingelandtlaan richting de Warmonderweg.

Aan het College van B&W Leiden
Betr.: Busbaan door de Leidse Hout

Gaarne wil het bestuur van de Vereniging van Vrienden van de Leidse Hout U haar zeer grote verontrusting uitspreken over de ons ter ore gekomen plannen om naar aanleiding van de herstructurering van de Rijnsburgerweg (tijdelijk) een busbaan aan te leggen door de Leidse Hout. Deze busbaan zal namelijk, zo is ons door ter zake kundigen medegedeeld, onherstelbare schade veroorzaken aan de langs de Herman de Kosterweg gelegen bomen. Bovendien worden de bussen dan geleid door een zgn. stiltegebied. Wij willen er voorts op wijzen, dat de busbaan langs deze weg en de Van Slingelandtlaan gevaarlijke verkeerssituaties zal veroorzaken.

Gegeven het feit dat de bussen, zo zij inderdaad gedurende de werkzaamheden aan de Rijnsburgerweg niet over deze weg zouden mogen rijden, zonder veel problemen over de Wassenaarseweg en de Oegstgeesterweg kunnen worden omgeleid, acht de vereniging het onjuist en onbegrijpelijk dat de gemeente voor bedoelde maatregel kiest.

Mocht U een andere mening zijn toegedaan en de busbaanplannen toch willen doorzetten, dan verzoekt het bestuur U hierbij om voordat Uw plannen definitief worden, mondeling gehoord te worden.

w.g. B.F. Bruinsma, voorzitter
w.g. W.H.R. Mante, secretaris

LEIDEN — De Vereniging Vrienden van de Leidse Hout maakt zich „ernstig ongerust” over de plannen van de gemeente om een busbaan aan te leggen door het park. De gemeente onderzoekt momenteel of de Leidse Hout gebruikt kan worden als tijdelijke omleidingsroute voor bestemmingsverkeer en openbaar vervoer in verband met reconstructie van de Rijnsburgerweg. Begin volgend jaar worden daar drie nieuwe rioleringen aangelegd en als gevolg van de werkzaamheden kan het verkeer een aantal maanden niet in twee richtingen over deze straat rijden. De Vereniging Vrienden van de Leidse Hout is er niet van overtuigd dat het gaat om een tijdelijke maatregel. „Er zijn wel meer tijdelijke dingen permanent geworden in Leiden”, zegt voorzitter B. Bruinsma. In 1978 heeft de gemeente ook plannen gehad voor een busbaan door het park. Bewoners van de Raadsherenbuurt organiseerden een demonstratieve fietstocht tegen deze plannen, die uiteindelijk niet zijn doorgegaan.

Boosheid over plan voor busbaan in Leidse Hout

LEIDEN — De Vereniging van Vrienden van de Leidse Hout is zeer verontrust over de tijdelijke busbaan die in verband met de reconstructie van de Rijnsburgerweg door de Leidse Hout zal worden aangelegd.

In een brief aan het college van B en W schrijft de vereniging dat de bomen langs de Herman de Kosterweg onherstelbare schade zullen oplopen. Bovendien worden de bussen geleid door een zogenaamd stiltegebied. Voorts wijst de vereniging er in haar brief op dat de busbaan langs deze weg en de Van Slingelandtlaan gevaarlijke verkeerssituaties zal veroorzaken.

De Vereniging doet het college de suggestie aan de hand om de bussen in deze periode, die zeker tot de bouwvakvakantie volgend jaar duurt, over de Wassenaarseweg en de Oegstgeesterweg om te leiden. Mocht de gemeente de busbaanplannen toch willen doorzetten, dan wil de vereniging, voordat de plannen definitief worden, mondeling door het college worden gehoord.

Volgens Rob Mante, secretaris van de vereniging, zullen ongeveer 60 bomen aan de Herman de Kosterweg het loodje leggen. „Dat is gisteravond door de directie groen van de gemeente bevestigd. De bomen worden gerooid, omdat zij, wanneer zij zouden blijven staan, uiteindelijk toch zouden worden vernield. De dijk, waarover de bussen zullen gaan rijden, is niet stevig genoeg. Daardoor worden de wortels van de bomen aangetast. Volgens de directie groen is het verstandiger om de bomen op voorhand te rooien”.

Mante is bevreesd dat de situatie niet van tijdelijke aard zal zijn. „De NZH heeft negen jaar geleden al het plan geopperd om de bussen over deze baan te leiden. Daartegen zijn toen bewoners van de Raadsherenbuurt in actie gekomen, waardoor het plan indertijd geen doorgang vond”.

Overigens zullen, aldus Mante, niet alleen de bomen ernstig van de ongeveer 80 bussen die er per uur over de baan zullen rijden, te lijden

hebben. Onder de weg liggen duikers en elektrische kabels. En aangezien een groot deel van de weg op veengrond is aangelegd, zal er volgens hem zeker verzakking optreden.

Mante vreest dat de bussen de scherpe bocht van de Herman de Kosterweg naar de Van Slingelandtlaan heel moeizaam kunnen nemen. „Daardoor treedt een gevaarlijke situatie op. Fietzers en kinderen die in de Leidse Hout spelen, zullen gevaar lopen. Wij vinden dat een stadspark op deze wijze niet hoort te worden aangepakt”.

Over het alternatief, de bussen over de Wassenaarseweg en de Oegstgeesterweg omleiden, zijn veel mensen in de Raadsherenbuurt en de aan de overkant gelegen Vogelwijk beter te spreken. „Het betekent voor sommigen dat ze een eindje verder moeten lopen naar de bushalte. Maar evenzoveel mensen krijgen een bushalte dichterbij”.

Mocht de gemeente geen gehoor geven aan de verontrusting van de Vereniging van Vrienden van de Leidse Hout, dan zijn er, aldus Mante, zeker acties te verwachten. „Veel mensen in de Raadsherenbuurt en de Vogelwijk zijn het met ons eens. En vergeet de bewoners aan de Herman de Kosterweg en de Van Slingelandtlaan niet. Want die krijgen al die bussen langs hun voordeur”. Overigens hoopt de Vereniging van Vrienden van de Leidse Hout dat het niet tot acties hoeft te komen, maar dat de gemeente in goed overleg voor het alternatieve plan zal kiezen.

Overigens is, aldus D. Kuijper van de directie verkeer van de gemeente, het plan nog in de overwegingsfase. „We overwegen andere routes om het verkeer tijdelijk van de Rijnsburgerweg af te krijgen, omdat de rioleringswerkzaamheden daar zo ingrijpend zullen zijn dat we twee banen ruim een half jaar moeten afsluiten. Op het moment wordt bekeken of de route over de Herman de Kosterweg een mogelijkheid is. Besloten is er echter nog niets”.

postgiro: 4193645
leiden

vereniging raadsherenbuurt

AAN: Het College van Burgemeester
en Wethouders
Postbus 2100
2300 PC Leiden

Betreft: Busbaan Leidse Hout

4 november 1987

Geacht College,

Onlangs nam de Vereniging Raadsherenbuurt kennis van de aan U gerichte brief van de Vereniging van Vrienden van de Leidse Hout d.d. 27 oktober, waarin deze vereniging zijn verontrusting uitspreekt over de haar ter ore gekomen plannen om naar aanleiding van de herstructurering van de Rijnsburgerweg een busbaan aan te leggen door de Leidse Hout.

Gaarne sluit de Vereniging Raadsherenbuurt zich bij het gestelde in bovenvermelde brief aan en wil zij daaraan nog het volgende toevoegen.

Het is de Vereniging Raadsherenbuurt een volstrekt raadsel dat een overheid die zichzelf enigszins respecteert zelfs ook maar op de gedachte komt om het aanleggen van een busbaan door de Leidse Hout te overwegen. In dit verband wil de vereniging er in de eerste plaats op wijzen dat reeds in of omstreeks 1978 door de gemeenteraad van Leiden een dergelijk plan als onzinnig van de hand is gewezen. In de tweede plaats moet hier genoemd worden het ontwerp bestemmingsplan Poelgeest, waarin het gedeelte waar de gedachte busbaan dient te komen een recreatieve bestemming heeft verkregen. Het schijnt de vereniging toe dat een dergelijke busbaan zich hiermede moeilijk verdraagt.

Het tijdelijke karakter van de busbaan vermag hier niets aan te doen. Te meer niet daar voor het aanleggen hiervan en als gevolg van het gebruik er naar de vaste overtuiging van de vereniging onomkeerbare schade aan bedoelde bestemming zal worden aangericht. In dit verband wil de vereniging ook nog eens nadrukkelijk onder Uw aandacht brengen het bepaalde in artikel 15, eerste lid van het ontwerp-bestemmingsplan, waaruit duidelijk de intentie van Uw college spreekt om de lindebomen, gelegen aan de J. de Kosterweg - de weg, waar de busbaan zou moeten komen - in stand te houden in hun huidige toestand.

In de derde plaats wil de vereniging in dit verband Uw aandacht er op vestigen dat bij gelegenheid van de dezerzijds zeer gewaardeerde inspraak over het ontwerp-bestemmingsplan desgevraagd van de zijde van Uw gemeente één en ander maal is medegedeeld dat er van een busbaan door de Leidse Hout nu en in de toekomst geen sprake zal zijn. Op grond van het bovenstaande zal het U niet verbazen dat U bij de bewoners van de Raadsherenbuurt, doch niet alleen bij hen, als volstrekt ongeloofwaardig overkomt en dat als gevolg daarvan het vertrouwen in Uw college een flinke deuk heeft opgelopen.

Namens de bewoners verzoekt de vereniging U dringend om te handelen overeenkomstig het ontwerp-bestemmingsplan Poelgeest en derhalve af te zien van het aanleggen van een busbaan door de Leidse Hout.

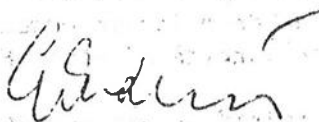
De vereniging wijst U erop - zonder dat dit overigens als een dreigement dient te worden beschouwd - dat zij met alle haar ten dienste staande middelen iedere aanslag op het Leidse Hout zal trachten te voorkomen.

Naast verbazing over het plan ten principale, heeft de vereniging zich ook zeer verwonderd over de hierboven vermelde wijze waarop het plan haar ter ore is gekomen. Het ligt naar haar mening toch alleszins in de rede, dat over deze voor betrokken buurtbewoners en andere belanghebbenden gewichtige zaak, van de zijde van de gemeente in een vroegtijdig stadium met hen overleg wordt gevoerd.

De vereniging dringt alsnog sterk op een dergelijk overleg aan en is gaarne bereid om, indien de reconstructie van de Rijsburgerweg de noodzaak van een omleiding met zich brengt, op constructieve wijze alternatieven voor een dergelijke omleiding, met uitsluiting van die door de Leidse Hout, te beschouwen.

Een afschrift van deze brief is gezonden aan het College van B & W van de gemeente Oegstgeest, aan de leden van de gemeenteraad Leiden, aan het Leidsch Dagblad en aan de Leidse Courant.

Namens de Vereniging Raadsherenbuurt

(Voorzitter)

GEMEENTE LEIDEN

Vereniging Raadsherenbuurt,
Johan de Wittstraat 29,
2334 AM Leiden.

No. 22521

Dir. Verkeer en
Vervoer/339

LEIDEN, 27 november 1987
Stadhuisplein 1, telefoon 071 - 254
Postbus 9100
2300 PC Leiden
Verzonden:

Uw kenmerk:

Onderwerp:

Busbaan Leidse Hout.

In antwoord op uw brief van 4 november 1987 delen wij u mede, dat het nimmer de bedoeling van ons College is geweest tijdens de reconstructie- en rioleringswerkzaamheden aan de Rijsburgerweg het busverkeer om te leiden via de route Van Slingelandtlaan/Leidse Hout.

De perspublicatie over deze omleiding was gebaseerd op een van ambtelijke zijde gesuggereerde oplossing, welke door ons evenwel is afgewezen. Helaas is deze oplossing toch in de publiciteit gekomen, hetgeen wij betreuren. Gezien de vele reacties heeft dat onnodig tot grote ongerustheid geleid bij omwonenden en andere belanghebbenden.

Tijdens de reconstructiewerkzaamheden zal het autoverkeer worden omgeleid via de routes Warmonderweg-Oegstgeesterweg en Endegeesterstraatweg-Wasse-naarseweg.

Het busverkeer zal -met bouwlichten- van de Rijsburgerweg gebruik blijven maken. In een bepaalde fase van het werk is evenwel slechts busverkeer in één richting mogelijk. In de andere richting zal de bus dan, afhankelijk van de verdere route, worden omgeleid via één van de genoemde omleidingsroutes voor het autoverkeer.

De raadscommissie voor ruimtelijke ordening, openbare werken, verkeer en milieu heeft in de vergadering van 19 november j.l. met deze opzet van de verkeersomleidingen ingestemd.

Wij vertrouwen u hiermede voldoende te hebben ingelicht.

Burgemeester en Wethouders van Leiden,
de Secretaris, de Burgemeester,

BANK VAN KRANTZ

Het lijkt er, dankzij enkele oproepen in o.a. het Leids Dagblad van 4 dec. j.l. op, dat er een Bank van Krantz gaat (terug)komen

Krantz (3)

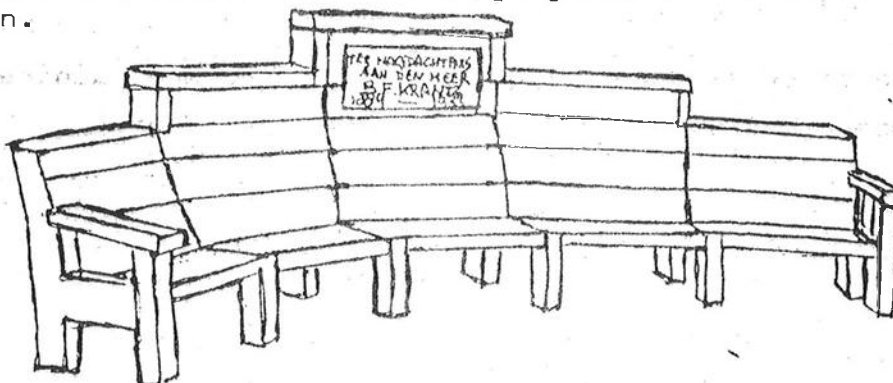
Textielgigant B.F. Krantz krijgt z'n gedenkteken in de Leidse Hout waarschijnlijk wel terug. De school voor kort middelbaar beroepsonderwijs De Brittenburg heeft in principe 'ja' gezegd tegen het verzoek van de vereniging Vrienden van de Leidse Hout om een nieuwe bank naar origineel recept te vervaardigen. Twee of drie leerlingen van de richting fijnhout bewerken en meubelmaken zullen die klus onder leiding van docent Jos Atteveld op zich nemen.

Wel is dat originele recept nog steeds een probleem. De bank, begin jaren dertig neergezet als blijk van dank aan de toenmalige secretaris-penningmeester van de stichting De Leidse Hout, is tien jaar geleden gesloopt omdat hij in erbarmelijke staat verkeerde. Zo tot de verbeelding sprekend was dat ding in volle luister zeker ook niet, dat afbeeldingen van de bank met een lantaartje moeten worden gezocht? Nee, zegt secretaris drs. W.H.R. Mante van de vereniging. "Het was wél een bijzondere bank. Alleen waren er in die tijd nog niet zoveel fototoestellen. Destijds kregen we van de muzikant bijvoorbeeld ook pas na lang wachten één foto".

Het tot nu toe, moeizaam vergaarde materiaal is onbruikbaar. Docent Atteveld: "Ik heb één prent waar ik echt niks mee kan doen, je kunt als je goed kijkt heel vaag een bank onderscheiden", geeft hij een indruk van de onbruikbaarheid. Mante vertelt dat de hele schat twee vage foto's en een schets van een oude blauwdruk omvat.

Hij verzoekt mensen nog eens in hun foto-verzameling te duiken. Het signalement van de bank: de vorm was een kwart cirkelboog met in het midden een verhoging die de gedenkplaat herbergde. Foto's of tekeningen kunnen worden aangemeld bij Mante, Johan de Wittstraat 3, telefoon 154770 (na 19.00 uur).

in de Leidse Hout. In de eerste plaats willen we verwijzen naar het decembernummer van ons blad Vrienden van de Leidse Hout, dat een dezer dagen verschijnt en wellicht gelijktijdig met dit blad bij de leden in de brievenbus zal glijden, maar ook op onderstaande schets, waarin men met enige goede wil de oude bank zal herkennen.

Mogen wij ook hier nog eens de oproep herhalen: wie heeft een foto voor ons waaraan minstens een of meer details zijn te ontle-
nen van de bank van Krantz?

Naar aanleiding van de oproep "Krantz 3", ontvingen wij trouwens enkele heel aardige foto's uit 1931, o.a. van een sterk gelijken-
de bank die oorspronkelijk vlak bij de stenen boogbrug stond.

FOTOTENTOONSTELLING GEEF MIJ MAAR DE LEIDSE HOUT.

Bij alle drukte over busbanen en woningbouw, zou men haast vergeten dat de Vrienden van de Leidse Hout deze zomer samen met de Leidse Amateur Fotografen Vereniging LAFV een fotowedstrijd organiseerden onder het motto "Geef mij maar de Leidse Hout".

Inmiddels heeft de jurering van de negentig inzendingen plaats gevonden. De winnaars zijn op de hoogte gesteld van het feit dat ze winnaar zijn. Zij krijgen hun prijs uitgereikt bij de opening van de fototentoonstelling die in hoofdzaak is opgebouwd uit de ingezonden foto's.

Dit gebeuren vindt plaats in de hal van het Leidse stadhuis.

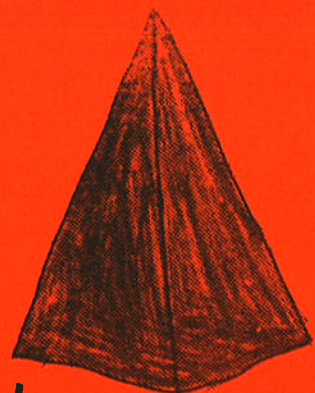
Wethouder Kuyers zal daar op maandag 21 december 's middags om vier uur de tentoonstelling openen en de prijzen uitrijken.

Wij nodigen bij deze alle belangstellenden uit hierbij aanwezig te zijn!

Enkele van de prijswinnende foto's zult U trouwens aantreffen in het decembernummer van Vrienden van de Leidse Hout.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

1991

Als de mensen
PYRAMIDES
in Egypte
en een Chinese MUUR
Kunnen maken en
op de maan Landen
 Waarom Laten
ze dan zomaar
Kinderen doodgaan?

Unicef artikelen te koop bij:
A. van Tilburg, Johan de Wittstraat 32
P. Vermeer, Johan de Wittstraat 6

Kinderen Rekenen op Ons. Wij Rekenen op U.

unicef